

ХІХ МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ
17 МАРТ - 31 МАРТ 1979 Г. РУСЕ-БЪЛГАРИЯ

К 7/М 45

120000868643

4979

52

**ХІХ МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
РУСЕ — 1979 год.**

Посветен на 35-годишнината на
социалистическата революция в България

**БУКУРЕЩКА ФИЛХАРМОНИЯ
„ДЖОРДЖЕ ЕНЕСКУ“**

Диригент — з. а. МИРЧА КРИСТЕСКУ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868643

24 март — събота Начало — 19,30 ч.

Зала — Дом на културата

447941

ГЕОРГИ КОСТОВ —

Ритмични движения

БЕТХОВЕН — Концерт за цигулка
и оркестър

Allegro ma non troppo

Larghetto

Rondo (*Allegro*)

Солист — н. а. ЙОН ВОЙКУ

ДЖОРДЖЕ ЕНЕСКУ — Симфония № 1

Достатъчно бързо и ритмично

Спокойно

Живо и устремно

ГЕОРГИ КОСТОВ

РИТМИЧНИ ДВИЖЕНИЯ

Национално-фолклорното начало и яркото съвременно светоусещане — това са най-характерните и определящи стилови особености в творчеството на композитора Г. Костов. Те благоприятствуват за обособяването на самобитен и оригинален музикален език и спомагат за значително демократизиране на неговото изкуство. Заедно с това композиторският му почерк се отличава с тънко чувство за логично изграждане на формата, изявена динамика на музикалното развитие, майсторско използване на имитационно-полифонични похвати и висок професионализъм при боравенето с оркестровия апарат. Тези качества са типични за неговите най-значителни произведения: кантатата „Гордеем се с теб, Партийо“, симфоничната поема „Гранични нощи“, Три диафонични танца, Антифонни диалози, ораторията „Жив е той“, кантатата „Няма да забравим“, многобройните хорови произведения и други.

„Ритмични движения“ е едночастно симфонично произведение, създадено през 1973 година. То се отличава с усотрема и динамиката на музикалното развитие и повишения тонус на настроението. Творбата е в два дяла, всеки от които е изграден върху три еднакви тематични ядра. Енергичното встъпление на духовите инструменти носи ритмоинтонационните елементи на първата тема. Сполучливото използване на тимпаните създава впечатлението за народния инструмент — тъпан. Смяната на различни размери (7/8, 8/8, 4/8) създава определено безпокойство в развитие-

то на пиесата, но същевременно подготвя встъпването на втората тема, близка до специфичните качества на фолклорния образец. Появата на ритмичната структура в по-нататъшното развитие на произведението на началния мотив се налага като основен в следващите диалози между оркестровите групи и довеждащ естествено до една значителна кулминация, реализирана чрез пълния оркестров апарат. Трансформацията на ритмичните и мелодични качества на първата тема непринудено води до третия мотив, поверен първоначално на ударните инструменти. Краят на първият дял се свързва отново с първата тема, която получава ново развитие и се утвърждава като определящ развитието елемент.

Вторият дял се отличава с по-значителната си динамика, напрежение и емоционален заряд. По-значителното участие на целия оркестров състав спомага за постигането на основната идея и заедно с това обуславя явяването на темпераментната и блестящо изградена кода. Тук основният мотив на творбата получава своето окончателно и категорично утвърждаване.

ЛУДВИГ ван БЕТХОВЕН (1770—1827)

КОНЦЕРТ ЗА ЦИГУЛКА И ОРКЕСТЪР

Концертът за цигулка и оркестър е написан през 1806 год. Основателно той се счита за най-съвършения образец на инструменталния концерт, както по отношение съвършенството при изграждането на формата, така и по необикновеното мелодично богатство, което го откроява и в творчеството на големия май-

стор. Отделните три части на творбата са ясно определени с характера и спецификата на изразните средства при разкриване на музикалното съдържание: изразителността и великолепената разработка на темите в първата част, проникновената и задушевна лирика на бавната втора част и увличащата танцовалност на финала. Заедно с това, подчинявайки ги на идеята на творбата, постигат една естествена връзка и последователност, съдействуват за изграждането на цикъла като цяло. Богатото съдържание на трите части определя напълно и характерните особености на използваните инструментално-изпълнителски похвати. Освободен от каквато и да е преднамерена виртуозност, издържан в чисти класически линии, концертът е едно от най-популярните произведения на музикалната класика.

ДЖОРДЖЕ ЕНЕСКУ СИМФОНИЯ № 1

Бележитият румънски композитор е роден в 1881 година. На четиригодишна възраст той получава първите уроци по цигулка. Изключителната музикалност и необикновено бързият напредък при усвояването на инструмента довеждат до изпращането му във Виенската консерватория, която завършва с особен успех на единадесетгодишна възраст. Във Виена Енеску има щастието да се запознае с Йоханес Брамс — един от най-бележитите композитори на времето, да посещава концерти и спектакли, което му помага да проникне и усвои богатите традиции на музикалната класика.

сика. Впоследствие той заминава в Париж, където продължава музикалното си образование в прочутата консерватория на френската столица. Тук написва и първите значителни произведения, които му донасят широка известност: Румънска поема, Румънски рапсодии и др., създадени в стила и традициите на румънското народно музикално изкуство.

Богатата дейност на Енеску като композитор, диригент, цигулар, пианист и педагог му осигурява широка популярност, нарежда го между най-изтъкнатите музиканти на епохата.

Енеску създава 33 произведения, между които и три симфонии — ярки творби на румънското и световното съвременно музикално изкуство.

СИМФОНИЯ № 1 е написана през 1905 година и е посветена на видния италиански композитор Алфредо Казела. В нея двадесет и четиригодишният композитор демонстрира отлично познаване на симфоничния оркестър, както и оригиналното използване на характерните изразни възможности на отделните инструменти. Богатството и романтичният патос при изграждане на творбата правят Първа симфония ненадминат връх на румънския симфонизъм.

Симфонията е в три части. Първата част е изградена върху две контрастни по своя характер музикални теми. Динамиката и устрема на основния тематичен материал се налагат в музикалното развитие на частта. Лиричната задушевност на втората тема спомага за оформяне усещането за силата и тържествено-героичния ѝ характер.

Втората част вълнува с дълбочината на поетичното чувство. Вдъхновена от чара и обаянието на природата, тя

е безспорно една от най-проникновените лирични страници в целокупното творчество на композитора. Частта е изградена върху един мотив, състоящ се от три последователни тона, изложен първоначално в английския рог и преминаващ последователно в други инструменти и оркестрови групи, което засилва чувството за тайнственото вълшебство на нощта.

Героничният устрем на първата част е характерен и за последната част на симфонията. Възходящото развитие на основната тема, постигнато чрез майсторството и преминаване от дървените в медните духови инструменти, довежда до оформянето на основната, определяща музикалната ѝ развитие идея. Великолепно, чрез струнните инструменти е предаден жизнения характер на втората тема, чиято противопоставяне на първата, основна тема в протекание на цялата част довежда до значителни изграждания и кулминации, насища я с драматичен порив и устрем. Динамичното развитие на частта, в която доминира светлото и радостно чувство, води до мощната, пълнокръвно звучаща в целия оркестър заключителна част на творбата, в която тържествено и благородно триумфира вечната и безсмъртна любов към живота.

БУКУРЕЩКАТА ФИЛХАРМОНИЯ

„ДЖОРДЖЕ ЕНЕСКУ“ е основана през 1868 г. Пръв ръководител на новооснования институт е Едуард Вахман, забележителен музикант с огромен професионален опит, който в продължение на 40 години е постоянен диригент на оркестъра и разгръща разнообразна и много интензивна концертна и популяризаторска дейност. Заедно с това се организират и редица крупни инициативи, като фестивала по случай 100 годишнината от рождението на Бетховен — 1870 година, чествуванията, проведени в началото на века във връзка с годишнините на Берлиоз и Вагнер и др.

Впоследствие оркестърът се ръководи от Димитрие Динику, а от 1920 година — от бележития диригент Джордже Джорджеску, който издига значително професионално-артистичното майсторство на състава, обогатява неговия репертоар и значително разширява концертната му дейност.

Богатата творческа биография на Букурещката филхармония е свързана с дейността на най-забележителните румънски диригенти, талантливото изкуство на които нарежда филхармонията между най-изтъкнатите европейски симфонични колективи: Джордже Енеску, Йонел Перля, Теодор Рогалски, Константин Силвестри. От 1955 година филхармонията получава името на бележития румънски композитор Джордже Енеску, в памет на големия творец, изпълнител и педагог.

Понастоящем Букурещката филхармония е един от най-крупните културни институти на СР Румъния. Той обеди-

нява усилията на редица творческо-изпълнителски колективи: Симфоничен оркестър, Филхармоничен хор, Камерен оркестър, Солисти и Оркестър за народна музика. Институтът разгръща огромна и разнообразна концертна и музикално-образователна дейност. Филхармонията е осъществила редица успешни турнета в: СССР, България, Полша, ЧССР, Унгария, ГДР, Турция, Гърция, Англия, Франция, Италия, ФРГ, Австрия и други страни.

Понастоящем художественото ръководство на Букурещката филхармония се осъществява от диригентите Мирча Бесараб, Мирча Кристеску и Михай Бредичану. Главен художествен ръководител на института е именитият цигулар н. а. Йон Войку.

За своите големи заслуги и високи постижения в симфоничното изкуство Филхармонията е удостоена през 1954 година със званието „Заслужил ансамбъл“, а през 1968 г., по случай 100 годишнината от нейното създаване — с орден „Заслуги за културата“ — I-ва степен.

